

22-07-2023 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

† Μνήμη τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος καὶ Ἀθληφόρου τοῦ Χριστοῦ Μαρκέλλης, τῆς ἐκ τῆς Νήσου Χίου.

ᾠχος 4/9 Πα

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α΄ Τοῦ λίθου σφαιρισθέντος.

^Π
^π
⁹
 Του Κυ ρι ου τοις νομοις και τοις θει οις
 δι δαγ μα σι ^Δπει θο με νη Μαρ κε ελ λα και
 α α με εμ πτωσ φυ λατ του σα ^π
⁹
 την βι αν
 πτο η θει σα του πα τρος ^Δω Νυ υμ φη α κη
 ρα τε Χρι στου ^π
⁹
 εν τοις ο ρε σιν ηυ λι ι
 ζου εν οις δι ω κων ευ ρι σκει και ε κτει νει σε
^π
⁹
 δο ο ζα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν ^Δδο ο
 ζα τω σε ε στε φα νω σαν τι ^Δδο ζα τω ε
^Π
 νε ρ γουν τι δι α σου πα σιν ι α α μα α
^Π
 τα

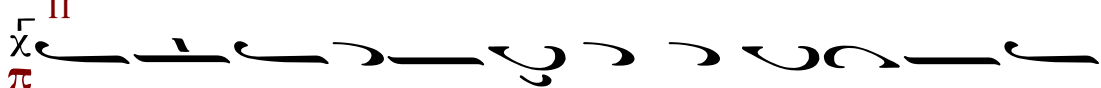

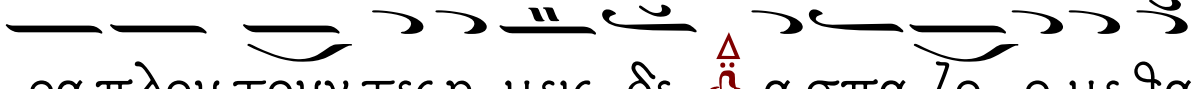

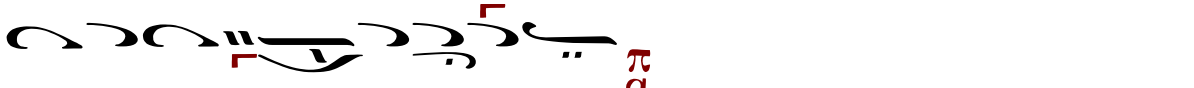
π
9

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός

Μαρία ἡ σεμνή, τετρωμένη τῷ πόθῳ,
Χριστοῦ τοῦ ἑαυτῆς, οὐρανόυ Νυμφίου, τὰ
μύρα ἐκόμισε, πρὸς τὸ μνήμα τὸ ἅγιον· ἦς τὴν
πάντιμον, χεῖρα πλουτοῦντες ἡμεῖς δέ,
ἀσπαζόμεθα, ταύτην σὺν πόθῳ τὴν χάριν, αὐτῆς
ἀρυόμενοι.

Ἀπολυτίκιον . Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός

^Π
^χ
^π
⁹

Μα ρι α η σε μνη τε τρω με νη τω πο

ο θω **Δ** Χρι στου του ε αυ της ου ρα νι ι ου

Νυ μφι ου ^π**9** τα μυ υ ρα ε κο μι σε πρ ος το

μνη μα το α γι ον **Δ** ης τ ην πα αν τι μον χαι

ρα πλου τουν τε ς η μεις δε **Δ** α σπα ζο ο με θα

ταυ τ ην συν πο θω τ ην χα ριν **Δ** αυ της

α ρυ υ ο ο με ε νοι ^π**9**

^χ
^π₉ και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην ^π₉

Θεοτοκίον. ^χ
^π₉ Του Γα βρι ηλ φθεγ ζα με νου σοι

Παρ θε νε το χαι αι ρε ^Δ συν τη φω νη ε

σαρκου το ο των ο ολων Δεσποτης ^π₉ εν σοι

τη α γι α Κι βω τω ^Δ ως ε φη ο δι και ος

Δα βιδ ^Δ ε δει χθης πλα τυ τε ε ρα των ου

ρανων βα στα σα σα τον Κτι στην σου ^π₉ δο ζα

τω ε νοι κη σαν τι εν σοι ^Δ δο ζα τω προ

ελ θο ον τι εκ σου ^Δ δο ζα τω ε λευ θε ρω

σαν τι η μας δι α του το κου σου ου ου ^π₉

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν, κάθισμα.

ᾠχος α΄. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ρανίσι τῶν σεπτῶν καὶ παναγνῶν αἱμάτων, ἀπέπνιξας σοφῇ ἀθληφόρε Μαρκέλλα, Βελίαιρ τὸν κάκιστον, ἐκχυθέντων σαρκίου σου· ὅθεν εἴληφας παρὰ Θεοῦ στέφος δόξης, διὸ πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν κτίστην, Μαρτύρων ὁμότροπε.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον Ὅμοιον.

Ἀνύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ὑμῶν σῶσαι, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Μετὰ τὴν Β΄ Σπυχολογίαν, κάθισμα.

ᾠχος δ΄.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...

Ταῖς τῶν βασάνων τρικυμίαις Μαρκέλλα, οὐκ ἐποντίσθης, ἀλλ' ἐν ὄρμῳ ἀκλύστῳ, κυβερνωμένη χάριτι ἐνθέῳ Χριστοῦ, ἔφθασας πανόλβιε, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς, ἔνθα τὴν ἀτάραχον, εὔρες ὄντως γαλήνην, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα Χριστῷ, τῶν μετὰ πόθου, τελούντων τὴν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον Ὅμοιον.*

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τά πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τάς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τάς ἐπαναστάσεις δέ τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τήν τούτων κακίαν; ἀλλά τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθή, τούτων μοι πάντων, τήν λύτρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον·

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν ναόν σου πάνσεμνε, οἶκον θαυμάτων, καὶ δαιμόνων μάστιγα, καὶ ἰατρεῖον, λοιμικῆς, Μαγδαληνῆ ὀνομάζομεν, καὶ πάσης λύπης ταχεῖαν παράκλησιν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τῆς Μαρκέλλης μέλψωμεν τὰς ἀριστείας, καὶ ἐκ πόθου ἄσωμεν, ὅτι ἐδείχθη βοηθός, τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσιν, βυθιζόμενων, ταχὺ εἰς ἀπώλειαν.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον. Ὅμοιον.*

Μωϋσῆς ἐώρακε, πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν πανάμωμε δρόσου δὲ μᾶλλον, πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ἐγὼ μόνω ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Οί Κανόνες·

Ώδη α'.

Κανών τῆς Θεοτόκου. Ὁ Εἰρμός

ᾠχος λ' δι' ᾠ Γα

^Γ ^Ν ^Γ ^Ν ^Π
^Γ ^Γ ^Ν ^Γ ^Ν ^Π
 ρι Υ γραν δι ο δευ σας ω σει ζη ραν ρι και
 την Αι γυ πτι αν ^π ^ρ μο χθη ρι αν δι α φυ γων
 ρι ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α ^χ ^λ τω
 λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω μεν ρι ^Δ ^ι ^ς
^Γ ^Ν ^Γ ^Ν ^Π
 ρι Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ρι

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

^Ν ^Γ ^Ν ^Γ
^Γ ^Γ ^Ν ^Γ ^Ν ^Π
 ρι Πο λ λοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις ρι

Π ————— Ν Γ
προς σε κατα φε ευγω σω τη ρι αν ε πι

ζη των Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε
N Γ x λ

των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον
N Γ

η περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
Γ

η μας

Παθῶν με ταραττουσι προσβολαι, πολλῆς
ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν·
εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ
Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Παθων με τα ρατ του σι προσβολαι πολ

λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ

χην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα ληνη την

του Υι ου και Θε ου σου Παναμω με

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

Ωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ
σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει
νων σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω
και την ψυ χην και την δι α νοι αν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξίωσον, μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

ⲛⲟ ⲥⲟⲩⲛ ⲧⲁ ⲧⲟ ⲥⲱ ⲙⲁ ⲕⲁⲓ ⲧⲏⲛ ⲫⲥⲱⲭⲏⲛ ⲛⲟ
ⲉ ⲡⲓ ⲥⲟⲕⲟⲡⲏⲥ ⲑⲏⲓⲁⲥ ⲕⲁⲓ ⲡⲣⲟⲛⲟⲓⲁⲥ ⲧⲏⲥ ⲡⲁⲣⲁ
ⲥⲟⲩ ⲁ ⲗⲓ ⲱ ⲥⲟⲛ ⲙⲟ ⲛⲏ Ⲑⲉ ⲟ ⲙⲏ ⲧⲟⲣ
ⲱⲥ ⲁ ⲕⲁ ⲑⲏ ⲁ ⲕⲁ ⲑⲟⲩ ⲧⲉ ⲕⲟⲭⲉⲩ ⲧⲣⲓ ⲁ

Ὁ α' Κανὼν τῆς Μυροφόρου.

Ὡδὴ α'.

Ἦχος δ'

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, λοιπὸν σὺ πλήρωσον Πνεύματος, Θεὲ ὡσπερ ἔφησας, πάλαι προφήτη τῷ σῶ, Μυροφόρου σου, μυρίσαι μνήμην μύροις, ἐθέλοντος σῶμά σου, τῆς μυρισάσης σε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπήστραψε σήμερον, ἡ παμφαῆς σου πανήγυρις, ἡλίου φαιδρότερον, τὰς ἐν τῷ σκότει ψυχάς, καταλάμπουσα, καὶ σκότος τῶν δαιμόνων, Μαρία ἐλαύνουσα, Χριστοῦ μαθήτριαν.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ποιμνην σου φύλαττε, τὴν σὲ τιμῶσαν Ἀπόστολε, ἐχθρῶν ἀοράτων τε, καὶ ὄρατῶν ἀσινῆ, πολεμίων τε, μαχαίρας καὶ πολέμου, λιμοῦ καὶ ποντώσεως, καὶ βλάβης ὑπερθεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Τὸ μνῆμα κατέλαβε, τοῦ ἐκ τῆς Σῆς ἀνατείλαντος, γαστρὸς ἀειπάρθενε, ἀνδρώου δίχα σπορᾶς· ἐπομένην Σοι, ἔχουσα

θρηνωδοῦσαν, ὁμώνυμον σύναλγον, καὶ
συνεργάτιδα.

Ὁ Κανὼν τῆς Παρθενομάρτυρος.

ᾠδὴ α'.

Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνόσιον βούλημα, ἀπωσαμένη αἰοιδιμε, πατρὸς καὶ παμβέβηλον, ἔλαβες θάνατον, ὅθεν εἵληφας, στεφάνους τοὺς τῆς νίκης παρὰ τοῦ θεσπίσαντος, ὄρους τῆς φύσεως.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βαφεῖσα πανεύφημε, τῆς τῶν αἱμάτων ῥαντίσμασι, τῷ Κτίστη προσήνεξαι, ὡς νύμφη ἄσπιλος, καὶ ἀμώμητος, Μαρκέλλα καλλιμάρτυς, εἰς τὰ ὑπερκόσμια αὐτοῦ βασιλεία.

Δόξα...

Γνοῦσα τὴν ἀθέμιτον, τοῦ σου τεκόντος διάνοιαν, Μαρκέλλα πανθαύμαστε, καὶ ψυχολέτηρα, ἔξω ἔφυγες, τοῦ οἴκου καὶ ηὐλίζου ἐρήμοις ἐν ὄρεσι, Θεῷ σχολάζουσα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐπιφανεῖς ὁ φιλόανθρωπος, ἐκ σοῦ παναμώμητε κόσμον διέσωσεν, ἀπολλύμενον, καὶ πλάνη ὑπαχθέντα· ὅθεν σὲ γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

Κανών τῆς Θεοτόκου.

ᾠδή γ'.

Ὁ Εἶρμός

ᾠχος λβ̄

χ̄
Γ^M
Γ

δ Ου ρα νι ας α ψιδοςοροφουρ γε Κυ

 ρι ε δ και της εκ κλη σι ας δομητορ συ με

 στερεωσον Δ εν τη α γαπητηση Δ των ε

 φε των η α κρο της δ των πιστων το στηριγ

 μα + δ μο νεφι λαν θρω πε Δ ις

 η δ μας δ

δ Ύ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Προστασιαν και σκεπην ζωης εμης
 τι θημι σε θεο γεννητορ Παρθενε συ
 με κυβερνησον προς τον λιμενα σου
 των αγαθων η αιτια των πιστων το
 στηριγμα μονη πανυμνητε

Υπεραγια θεο το κωσωω
 σονη μας

Ικετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν ταραχόν,
 καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
 σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
 τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάκραντε.

Ικετευω Παρθενε τον ψυχι κων
 ταραχον και της αθυμιας την ζαλην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ9 συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ9

τον αρ χη γον της γα λη νης ^Δ9 τον Χριστον ε

κυ η σας μο νη πα να χραν τε ^Δ9

^Δ9 Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας ^Δ9

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

^Δ9 Θε υ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων

αι τι ον ^Δ9 της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυ σον ^Δ9 παν τα γαρ δυ να σαι

^Δ9 ως δυ να τον εν Ι σχυ ι ^Δ9 τον Χριστον κυ

η σα σα Θε ο μα κα ρισ τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Χαλεπαῖς ἄρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα

θε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι

βο η θε σον των ι α μα των γαρ α νε λ

λι πη σε γι νω σκω θε σαυ ρον Πα να μω με

+ τον α δα πα νη τον

Ὁ α' τῆς Μυροφόρου.

Ἦχος δ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε,

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγγέλων τὰ Τάγματα προσθήκην, σὲ
νύμφην ἐδέξαντο Χριστοῦ, καὶ Ἀποστόλων
ὄμιλος, τῶν Προφητῶν Ὀσίων τε, τούτων τὸν
βίον πάνσεμνε, ἥπερ τις ἄλλος ζηλώσασαν.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς πνεύματι τεταπεινωμένω, καὶ τρόποις
χρηστοῖς ἀκολουθεῖν, τοῖς ἴχνεσι ποθήσασαν,
Μαρία τοῦ Χριστοῦ σπουδῆ, πρὸς ἀπαθείας
ὕψος σε· ὅθεν Αὐτὸς ἀνεβίβασεν.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νυμφίον ὠραῖον ἐξ ὠραίου, παστοῦ
κατιδοῦσα τὸν Χριστόν, τοῦ τάφου πρώτη
Κύριον, ἐξαναστάντα ἔδραμες, μηνῦσαι τὴν
Ἀνάστασιν, τοῖς μύσταις τούτου Ἀπόστολε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Παρθένε μιᾷ τῇ τῶν Σαββάτων, μυρίσαι τὸ
σῶμα Σοῦ Υἱοῦ, ἐθέλουσα προσέδραμες, τῷ
τάφῳ τούτου κλαίουσα, μετὰ Μαρίας πάναγνε,
Μαγδαληνῆς Σῆς οἰκέτιδος.

Ὁ Κανὼν τῆς Παρθενομάρτυρος.

ᾠδὴ γ'.

Ἦχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δολίως σατᾶν συλήσαι θέλων, τὸν πλοῦτον ψυχῆς σου ὦ σεμνή, τὸν σὸν τοκέα ἤγειρε, τῆς Παρθενίας φθειραί σου, ἄνθος Μαρκέλλα ἔνδοξε, ἀλλὰ ἠττήθη, καὶ πέπτωκεν.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐνδέδειξαι Νύμφη τῷ Κυρίῳ, ὠραία Μαρκέλλα τῇ στολῇ, τῇ πορφυρᾷ τοῦ αἵματος, ὅπερ ἀγνῶς ἐκκέχυται, ἐκ τοῦ σεμνοῦ σαρκίου σου, παρθενομάρτυς ἀείμνηστε.

Δόξα...

Ζωὴν τὴν αἰΐδιον ποθοῦσα, προέκρινας θάνατον ζωῆς, ἡ μὲν γὰρ τάχος λύεται, ὁ δὲ τὴν αἰωνίζουσαν, μάρτυς ζωὴν προξένησε, καὶ ἀφθαρσίας τὸν στέφανον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Νεφέλη ὑπάρχεις λευκότατη, σταγόνας πιστοῖς ἐξ οὐρανοῦ, ὀμβρούσα καὶ ἀνίσχουσα, δικαιοσύνης ἥλιον, ὅστις τὸ σὸν ἀξίωμα, πάντων ὑπέρτερον ἔδειξε.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Μαρκέλλης τὴν πάλην ἀναπολῶν, καὶ τοὺς ἄθλους ἐκπλήττομαι κατὰ νοῦν, πῶς τὸ θῆλυ ἴσχυσε, καὶ γενναίως ἠνδρίσατο, τοῦ Σατὰν τὸ θράσος, νικῆσαι καὶ φρύαγμα, τοῦ Χριστοῦ τῇ χάριτι, τοῦ πλάστου τῆς φύσεως ὄθεν ἀνυμνοῦντες, τὴν αὐτῆς πάντες νίκην, συμφώνως βοήσωμεν, πρὸς αὐτὴν μετὰ πίστεως Ἀθληφόρε πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρῃσι δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον Ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὦν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύννας ὁ ἄθλιος, Οἶμοι! Τὶ ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Κοντάκιον τῆς Μάρτυρος.

Ἦχος γ'.

Ἦ Παρθένος σήμερον.

Ἡ λαμπρὰ σοῦ ἄθλησις, ὦ καλλιμάρτυς Μαρκέλλα, τῶν πιστῶν ἐφραίδρυνε τὰς διανοίας ἐνθέως, θάνατον τοῦ ζῆν ἀνόμως προκρίνει πάντας, πείθουσα καὶ γὰρ ἐτμήθης ξίφει τὴν κάραν, σὺν μαστοῖς ὑπὸ πατρώας, χειρὸς ὦ δρᾶμα ὑπὲρ τοῦ νόμου Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Δεῦτε οἱ φιλήκοοι, ἀκούσατε καινοὺς καὶ δυσαντήτους ἄθλους τε καὶ οὖς περ ἢ τοῦ Χριστοῦ ἄμωμος νύμφη Μαρκέλλα, παρὰ τοῦ ἀνοσίου αὐτῆς πατρός, ἐν τῇ Χίῳ ἐν κώμῃ Βολισσῶ ἠγώνισται, ἔνθα μέχρι τοῦ νῦν ἐρυθρὸς ὁ τῆς θαλάσσης ἀφρὸς ἐν ταῖς ἀκταῖς ὄρᾶται, εἰς δῆλωσιν τοῦ ἐκχυθέντος παρθενικοῦ αὐτῆς αἵματος· θέλοντος γὰρ τοῦ ἐναγοῦς καὶ ἀνοσίου πατρὸς παρανόμως συμμίγνυσθαι αὐτῇ οὐκ ἠνείχετο ἢ αἰοίδιμος, ὅθεν φεύγουσα καὶ ὑπ' αὐτοῦ διωκομένη, ἔλαβε θάνατον ὑπὲρ σωφροσύνης, χερσὶ πατρικαῖς ἀποτμηθεῖσα σὺν τοῖς μαστοῖς, καὶ τὴν ἐρίτιμον αὐτῆς κεφαλὴν, διὸ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθη, ὡς ἀθλήσασα ὑπὲρ τοῦ νόμου Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Μαρκέλλης.

Κὰν ἀγνοῶμεν πάντες ἡμεῖς, Μαρκέλλα, ἀθλήσεως σῆς Χριστὸς οἶδε τὸν τρόπον.

Πότμον ὑπέστη ἀδικοθύτου Σῶτερ.

Ἐξ ἀδίκου φεύγουσα μιγῆς πατρώας.

Τοῦ Δαβὶδ ἀκούσασα Σωτῆρ μου λόγον.

Ἀδικίαν φάσκοντα ἐβδελυξάμην.

Ἐἰς νοῦν δὲ τὸν Λῶτ θυγατρογάμον φέρω.

Οἷα πέπονθε πράττων ἀισχύνης δρᾶμα.

Βέλει τέτρωμαι ἐκ πατρὸς μισαιφόνου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἁγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Ἀφαῖς αὐλοῖς ἄπτεταί σου, Χριστέ μου·

Μή μου, πρὸς ἣν ἔφησας, ἄπτου, Μαρία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου ἀββᾶ Μενελάου, ἰδρυτοῦ τῆς Μονῆς Μένατε.

Ἦστραψε βίος Μενελάου ὀσίου,

ὥσπερ ἀστραπὴ τοῖς πέρασι διαλάμπει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἦχος Γ'τος

ᾠδὴ α'. ^π ⁶ ^λ ^B ^M
 Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ
 πληρωθήσεται πνεύματος ⁶ ^λ ^M καὶ λόγον ε
 ρευζομαι τῆ βασιλίδι Μητρι ⁶ ^λ ^M καὶ ο
 φθίσομαι φαιδρως πανηγυριζων ^π ⁹ ^M καὶ α α
 σωγηθόμενος ταυτης ταθαυματα ⁶ ^λ

ᾠδὴ γ'. ⁶ ^λ ^π ^M
 Τους σου οὐς ὑμνολογοῦς Θεο
 το κε ^Δ ^λ ἠζώωσα καὶ ἀφθονοσπηγη ^Δ ^λ
 θίασον συγκροτήσαντας ⁶ ^λ πνευματικόν
 στερεώωσον ^π ⁹ καὶ ἐν τῇ θεία δοξῇ
 σου ^Δ ^λ ὁ ἀ' χορός ^π ^M
 στεφανωνδοξῆς ἀζιῶσον ⁶ ^λ

Ὡδή δ'.

Ἦν ἀνεξίχνιαστον θείαν βου
λην λτης εκ της Παρ θε ενου σαρ κω σεως
σου του υ ψιστου ο Προφητης Αββα κουμ
κα τα νο ων εκραυ γαζε δο ζα τη δυ
να μειςου Κυ ρι ε

Ὡδή ε'.

Ξεστη τα συμ παν τα επι
τη θει α δο ζη σου συ γαρ α πει ρο γα
με Παρ θε νε ε σχος εν μη τρα τον
ε πι παν των Θεον και τε το κας αχρο
νον Υι ον πασι τοις υ μνου σι σε σω τη
ρι αν βρα βευ ον τα

ᾠδὴ στ'.
Ἦν θειαν ταυ την και παν τι μον τε λουν

τες ε ορ την οι θε ο φρονες π⁹ της Θε ο μη

το ρος π⁹ δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν Δ

τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δοξαζοντες 6λ

ᾠδὴ ζ'.
Ουκ ε λα ατρευσαν 6λ τη κτι σει

οι θε ο φρονες 6λ πα ρα τον κτισαν τα 6λ αλ

λα πυ ρος α πει λην 6λ αν δρει ως πα τη σαν

τες χαι ροντες ε ψα λλον 6λ υ πε ρυ υμνη η

τε π⁹ ο των Πα τε ρων Κυ ριος Δ και Θε ος ευ

λο γη τος ει 6λ

ᾠδὴ η'.
Ἄι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ

νοου μεν τον Κυ ριον ⁶λ

⁶λ Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι

νω ^Δο το οκος της Θε ο το κου δι ε

σω σα το ^Δτο τε μεν τυ που μενος ⁶λ νυν

δε ενεργου μενος ^πτην οι κου με νην α πα

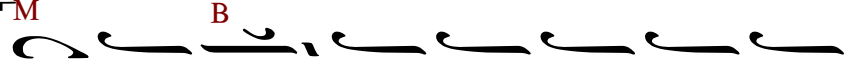
σαν α γει ρει ψα λλου ου σαν ^Δτον Κυ ριον

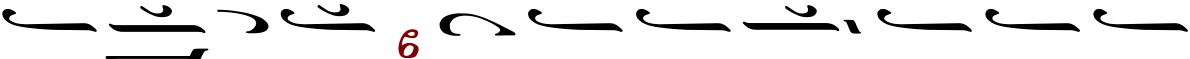
υ μνει τε τα ερ γα ^πκαι υ πε ρυ ψου τε ^Δεις

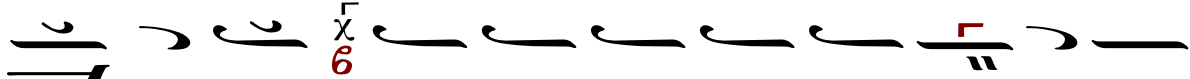
παν τας τους αι ω ω να α α α ας ⁶λ

Τιμιωτέρα τετάρτου ἤχου.

Τιμιωτέρα Ὁχως Γ^{τος} λ

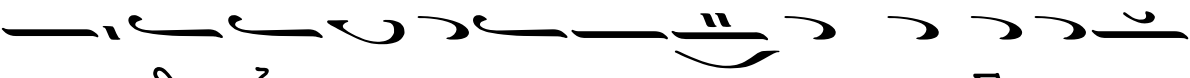
Στίχος α' ^{Γ^M} ^λ ⁶ ^λ ^B **Μ**ε γα λυ νει η ψυ χη μου

 τον Κυ ρι ον ⁶ ^λ και η γαλ λι α σε το

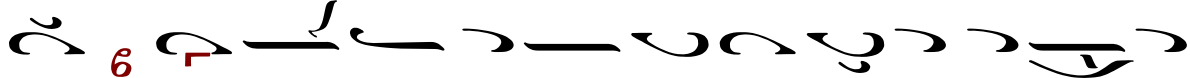
 πνευ μα μου ^Γ ^λ ⁶ ^λ ε πι τω Θε ω ω τω σω

 τη ριμου ⁶ ^λ ^B

⁶ ^λ **Τ**ην Τι μι ω τεραν των Χε ρου βιμ ⁶ ^λ και ⁺

 εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

⁶ ^λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

 σαν ⁶ ^λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

 μεν ⁶ ^λ

Στίχος β' ^{Γ^B} ^λ ⁶ ^λ **Ο** τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πεινωσιν της δουλης αυτου ⁶λ ι δου
γαρ απο του νυν ^χ⁶λ μα καρι ουσι με πα
σαι αι γενεαι ⁶λ
την Τιμιωτεραν των Χερουβιμ ⁶λ και
ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ
την αδιαφθορως Θεον Λογον τεκου
σαν ⁶λ την οντως Θεοτοκον σε μεγαλυνο
μεν ⁶λ

Στίχος γ' ^χ⁶λ **Ο** τι εποιησε μοι μεγα
λεια ο δυνατος ⁶λ και αγιον το
ονομα αυτου ⁶λ και το ελεος αυτου

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον
B

την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ και

εν δο ζο τεραν α συγκρι τωσ των Σε ρα φιμ

την α δι α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τωσ Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν

Στίχος δν ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των
B

την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ και

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν

Στίχος ε' **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε

νε πλη σεν α γα θων και πλου του ουν τας ε

ζα πε στει λε κε νους

M

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

Π

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

^B
κουσαν ^π την ον τως Θε ο το κον σε μεγαλυ
νομεν ⁶ ^λ

Στίχος στ' ^χ ⁶ ^λ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ⁶ ^λ κα θως
ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων ⁶ ^λ

τω Α βρα αμ ^χ ^Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε
ως αι ω νος ⁶ ^λ

^M ⁶ ^λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ ^Δ
και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των

^Π
Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον

^B
Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε μεγαλυνομεν ^{6λ}

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν Καταβασιῶν.

^π^β
^{6λ} Ἄ πας γηγενης ^{6λ} σκιρτατωτωπνευματι
 λαμπαδουχουμενος ^{6λ} πανηγυριζετωω
^μ ^β
 δε ^π ⁹ αυλων νοωνφυσιςγεραιρου
^Δ
 σα ^{6λ} τα ι εραθαυμασιατης Θεο
 μητοορος ^Δ και βοαααατω ^Δ χαιροις
^β
 + παμμακααριστε Θεο τοκε Α γνη
 α ει παρ θα νεεεεεε ^{6λ}

Ἐξαποστειλάρια.

Ἦχος β' Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἡ νῆσος Χῖος τέρπεται, παλαίσμασι τῆς Μάρτυρος, καὶ πανευφήμου Μαρκέλλης, ἣ περ Χριστὸς καταστέφει, σὺν τοῖς προδιαλάμψασι, τοῖς Ἁγίοις πρότερον, Ἰσιδώρω τῷ μάρτυρι, Μυρόπη τῇ ἀθληφόρῳ, καὶ τῇ ὁσία Ματρώνῃ.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῶν Μυροφόρων πρώτην σε, καὶ Ἀποστόλων ἔνδοξε, ἰσάριθμον καὶ ἀγγέλων, γινώσκομεν θεωρὸν σε, καὶ τὴν Χριστοῦ Ἀνάστασιν, πρώτην ἰδοῦσα Πάνσεμνε, καὶ μυστηρίων ὄντως τε, ἀρρήτων γνώστην σε μόνην, Μαρία νύμφη Κυρίου.

Ἦχος β'. Θεοτοκίον. Ὅμοιον

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς αἶνους.

Ἦχος Δι

^Μ Π α α α σα πνο ο η αι νε σα
 α τω τον Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον
 Κυ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α ανων
^Μ αι νει ει ει τε ^Β αυ τον ε ε εν τοι οι οις
 υ ψι ι στοις ^Μ σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω
 ω ω Θε ε ε ε ω
^Μ αι νει τε αυ τον πα αν τες ^Β οι Αγγε
^Μ ε λοι α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι
 αι δυ να α α μει εις α α αυ του
^Μ σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε

ε ω

Σπικηρά Προσόμοια τῆς Ἁγίας
Ἦχος β'
Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

Ἄι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα
το πλη θοσ της με γα λω συ υ υνης αυ του

Ζίφει τὸν αὐχένα σου σεμνή, ἔτεμε τοκεὺς
καὶ γεννήτωρ, ὁ σὸς καὶ ἔδραμες, μάρτυς εἰς
Μητρόπολιν τῶν πρωτοτόκων χαρᾶ καὶ τὰ
κάλλη ἐμβλέπεις νῦν, Τριάδος τῆς θείας,
δυσωποῦμέν σε, ἐκλιπαρεῖν ἐκτενωῶς, ἵνα σοὺς
ικέτας λυτρώσῃ, τῆς φοικτῆς ἐκείνης Μαρκέλλα,
αἰωνιζούσης κατακρίσεως.

Ἄι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γ
γος αι νει τε αυ τον εν ψα λ τη ρι ω

καὶ κὶ θὰ ἀ ρα

Ζίφει τὸν αὐχένα σου σεμνή, ἔτεμε τοκεὺς καὶ γεννήτωρ, ὁ σὸς καὶ ἔδραμες, μάρτυς εἰς Μητρόπολιν τῶν πρωτοτόκων χαρᾶ καὶ τὰ κάλλη ἐμβλέπεις νῦν, Τριάδος τῆς θείας, δυσωποῦμέν σε, ἐκλιπαρεῖν ἐκτενῶς, ἵνα σοὺς ἰκέτας λυτρώσῃ, τῆς φοικτῆς ἐκείνης Μαρκέλλα, αἰωνιζούσης κατακρίσεως.

Ἄ νει τε αὐ τον ἐν τυμ πα νω καὶ
χο ρω αὶ νει τε αὐ τον ἐν χορδαι αἰσκαὶ
ορ γα ἀ νω

Επὶ τῆς θαλάσσης οἱ ἄφροί, ἐρυθροί, ὦ θαῦμα! ὀρῶνται, Μαρκέλλα πάνσεμνε, ἔνθα σου τὸ πάντιμον, αἷμα ἐκκέχυται, οἷς πιστῶς οἱ χριώμενοι, παθῶν ἐκλυτροῦνται, διὰ τῆς σῆς χάριτος ἀνευφημοῦντές σε, ὡς Χριστοῦ ἀκήρατον Νύμφην, τοῦ σὲ ἐνεργείαις θαυμάτων, ἔνδοξον τοῖς πᾶσιν ἀναδείξαντος.

Ἄι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
α λα λαγμου Πα σα πνο η αι νε σα α τω
τον Κυ ρι ον

Θῦμα τῷ Δεσπότη σου Χριστῷ, ἤχθῃς ὦ
Μαρκέλλα εὐῶδες καὶ παναμώμητον, πάσας
ὄθεν ἠΰφρανας, τὰς οὐρανίους ἀρχάς, καὶ
μακάρων ἀοίδιμε ψυχὰς διὸ πάντες, πρέσβυν
πρὸς τὸν Κύριον πιστοὶ προβάλλομεν, σῶσον
ἐκβοῶντες κινδύνων, καὶ παντοδαπῶν ἐναντίων,
μάρτυς τοῦ Χριστοῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Δόξα τῶν αἰῶνων τῆς Ἁγίας Μαρκέλλης

ᾠχος Δι

^ΓΧ^Δ
^Δμε Δο ο ο ζα Πα α α τρι ι ι και
 Υι ω και α γι ι ω Πνε ε ευ μα
⁴
 τι
^Δ ^Β ^Μ ^Δ
^Δτην τε τρα α χο ο ορδονλυ υ ρατης
 φι λο χρη στου ου Χι ι ι ου ου^Δ τωνφι
 λε ορ των το συ στη μα α α α ευ φη
 μη η η η η η σω ω ω μεν⁶ Ι
 σι δω ρον το ον α θλη η την συν τη συ να
 θλω Μυ υ ρω ω ω ζη και Μα τρω ω νη τη ι
 ε ρω τα τη η η Ο σι ι α^Δ με τα Μαρ

κελ λης της παρ θε νο μα α αρ τυ υ υ υ
 ρος η ης την θει ει ει ει αν μνη η μην ε
 πι τε λου ου μεν ση η η με ε ε ε ρον
 θει ει ω ω ω γαρ πο ο θω πυρ πο ο ο
 λη θει ει σα τω αν ταρ τη α αν τε ε ε
 στη ω σπε ρα σω μα τος η η α οι δι μο ς
 και τας ε κει νου ου μη η χα α νας ως
 ι στο να ρα α α χ νης παν σο ο φω ω ως δι ε
 ε λυ υ υ υ σε δι ο γαρ Χ ρι σ τον τον
 Νυ μ φι ο ν α αυ της της οι κει ας ζω ης
 μη φει ει ει ει σα με ε νη αν δρι ο φρο

νως σφα γην πα ρα πα τρος α κο λα α α
 στου ε δε ε ε ε ζα α α α το ο
 ο θεν τη ε α αυ της πα τρι δι προ στα τις
 γε ε νε ε ε σθαι συν τοις λοι ποι οι οις Α
 γι ι οις τοις εν αυ τη δι α πρε ε ψα α α
 σι κα τη ζι ι ι ω ω ω ω ται μεθ
 ων πρε σβε ευ ει προς Κυ υ υ ρι ι ι ι ι
 ον υ περ των ψυ χω ω ω ν η η η η
 μων

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α

την πασαν ε ελ πι δα μου εις σε α

να α τι θημι Μη τερτου Θε ου φυ λα ζον

με υπο τη ην σκε πην σου

Δοξολογία. ᾠχος δεύτερος, Ἐπιλογές

ᾠχος Δι

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως Δο

ξα εν υ ψιστοις Θεω και επι γης ει

ρηνη εν ανθρωποις ευδοκισια

Υμνουμεν σε ευλογουμεν σε ε προ

σκυνουμεν σε δοξολογουμεν σε ευ

χαριστουμεν σοι δια την μεγαλην

σουουδοοξαν

Κυριε Βασιλευ επουρανε Θε

εε Πατερ παντοκρατορο Κυριε

Υιε μονογενης Ιησου Χριστε

καὶ Ἀ ἀ γι ον Πνε ε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων

την α μαρ τι ι αντου κο ο ο σμου ε λε

η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του ου κο ο ο σμου

Προ σδε ζαι την δε η σιν η μων ο

κα θη με νος εν δε ζι α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος συ

ει ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι

στος εις δο οζαν Θε ου Πατρος Α μην

Καθ' ε κα αστην η μεραν ευ λο ο γη

σω σε ε και αι νε ε σω το ο νο μα α

σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι

ω νατου αι ω ω ω νος

Κα τα ζι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

ναι η μας

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ο

Θε ος των Πα τε ρων η μων και αι νε

τον και δε δο ζα σμε νον το ο νο μα α

σου ^Δ εις τους αι ^φ ω ω νας Α ^Δ μην ^Δ

^Δ Γ ^Δ ε νοι το ο Κυ ρι ε ⁺ το ε λε ος σου

εφ' η μας ^Δ κα θα απερηλπισα μεν ε

πι ^Δ σε ^Δ

^Δ Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα

ζοον με τα δι καιω μα τα α α σου ^Δ (γ')

^Δ Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ^Δ Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σοον με ^Δ ι α σαι την

ψυχη ην μου ^Δ ο τι η μαρ το ο ον σοι ^Δ

^Δ Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον ^Δ

δι δαζοον με ε του ποι ει ν το θε λη μα α

σου ο τι συ ει ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν

τω φω τι ισου ο ψο ο με θα φω ω ω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι

νω σκουσι ι ι σε ε Α γιος ο Θε ο

ος Α γι ο ος Ι σχυ ρος Α γι ος Α α

θα να τος ε λε η σον η μα α α ας

Α γι ος ο Θε ο ος Α γι ο ος

Ι σχυ ρος Α γι ος Α α θα να τος ε

λε η σον η μα α α ας Δίς

Δοξα Πατρι και Υιω και Α
γιω Πνευματι

και νυν και αι και εις τους αιω
νας των αιωνων Α μην

Αγιος Αθανασος ελεη
σον ημασ

Ἀσματικόν

Αααααααα γιο
ος ο ο Θεε ο ο ο ο ο ο ος

Αααααααα γιο ο ος
Ι ισχυρο ο ο ο ο ο ο ος

Ἄ γι ο ος α α α θανα α α τος

ε λε ε η η σο ον η η μα α α

α α α α α ας

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α΄. Τοῦ λίθου σφαιρισθέντος.

^Π
^χ
^π
⁹
 Του Κυ ρι ου τοις νομοις και τοις θει οις
 δι δαγ μα σι ^Δπει θο με νη Μαρ κε ελ λα και
 α α με εμ πτωσ φυ λατ του σα ^π
⁹
 την βι αν
 πτο η θει σα του πα τρος ^Δω Νυ υμ φη α κη
 ρα τε Χρι στου ^π
⁹
 εν τοις ο ρε σιν ηυ λι ι
 ζου εν οις δι ω κων ευ ρι σκει και ε κτει νει σε
^π
⁹
 δο ο ζα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν ^Δδο ο
 ζα τω σε ε στε φα νω σαν τι ^Δδο ζα τω ε
^Π
 νε ρ γουν τι δι α σου πα σιν ι α α μα α
^Π
^χ
 τα α α α α α α

π
9

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

4.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η η σον

2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε η η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^Δ ^Μ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^Γ

5. ^Ν
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^Π ^π ^ρ

6. ^Ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^Γ

7. ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ

8. ^{Δ-Θ}
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ

9. ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ

10. ^Ν ^Π ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ^ρ

11. ^Ν ^Δ ^Ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^Γ

12. ^Ν
^Γ ^Γ ^Γ
 Οι Κυ ρι ε ^Γ

Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

Ἄ μη η ην

Σπῆχ. α΄. Θεο λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νο μα το α γιον αυ του

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπῆχ. β΄. Θεο λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θανου πα σας

τας αν τα πο δο σεις αυ του

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

6

Σπ'χ. γ' $\bar{\chi}^M$ Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η βα σι λει α αυ του παντων δε σπο ζει

$\bar{\chi}^M$ φαι σ πρε σβει αι σ της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

6

Σπ'χ. δ' $\bar{\chi}^M$ ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του

$\bar{\chi}^M$ φαι σ πρε σβει αι σ της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

6

Δόξα... Καὶ νῦν...

^Γ ^Δ
^Δ ^{ζ'}
 ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω
^B ^M ^Γ ^Δ
^Δ ^Δ
 τερ σωσον ημα ας
 Ἀντίφωνον β'.

^Γ ^M
^Δ ^Δ
 Ἄμνη ηην
 Σπ'χ. α' ^Γ ^M
^Δ ^Δ
 Ἄινει η ψυχη μου τον Κυρι
 ον ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ
 αι νε σω Κυριον εν τη ζωη μου
 ψαλλω τω Θεω μου ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ
 εως υπαρχω
^Δ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ ^Δ
^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ
 Γωσον ημας Υιε Θεου ο εν
^B ^Γ ^M ^Γ ^Γ
^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ
 Αγιι οισ θαυμαστο ο ο ο ος
^Δ ^M ^Γ ^Δ
^Δ ^Δ ^Δ ^Δ
 ψαλλοντας σοι αλληλουια

Σπ'χ. β' ^Γ ^M
^Δ ^Δ
 Μακαριος ου ο Θεος

Ι α κ ω β β ο η θ ο ς α υ τ ο υ η ε λ π ι ς
α υ τ ο υ ο υ ε π ι Κ υ ρ ι ο ν τ ο ν Θ ε ο ν α υ
τ ο υ

Γ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε Θ ε ο υ ο ε ν
Α γ ι ι ι ο ι ς θ α α υ μ α ς τ ο ο ο ο ο ς
ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α

Σπύχ. γ! Τ ο ν π ο ι η σ α ν τ α τ ο ν ο υ ρ α
ν ο ν κ α ι τ η ν γ η ν τ η ν θ α λ α ς σ α ν κ α ι π α α ν
τ α τ α ε ν α υ τ ο ι ς

Γ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε Θ ε ο υ ο ε ν
Α γ ι ι ι ο ι ς θ α α υ μ α ς τ ο ο ο ο ο ς

ψαλλοντας σοι αλληλουια

Σπχ. δ. Βασιλευσει Κυριος εις τον

αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γενε

αν και γενεαν

Γωσον ημας Υιε Θεου ο εν

Αγιι οις θαυμαστο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουια

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι

και νυν και αι και εις τους αι αι

ωνας των αι αιωνων αμην

Μ Δ
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
Μ 6 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
Β Γ Δ Γ Δ Ζ' και α ει
εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτωσ ε
Μ Δ Γ ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
Δ Ν Μ ο Θε ος θα να α τω θα να τον πα τη σας
Χ' γ' Δ + Χ' Ζ' Μ Δ ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
Δ Β Δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
Μ Γ Δ γι ω Πνευ μα τι σωσον η μα α ας

Τὸ γ' ἀντίφωνον.

ᾠχος 4 Πα

Σπῆχ: ^χπ^π ⁹Υ πο με νων υ πε μει να τον

Κυ ρι ον και προ σε σχε μοι ^Δ και ει ση κου

σε της φω νησ της δε η σε ως μου ^Δ

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφαισθέντος.

^χπ^π ⁹Του Κυ ρι ου τοις νο μοις και τοις θει οις

δι δαγ μα σι ^Δπει θο με νη Μαρ κε ελ λα και

α α με εμ πτω σ φυ λατ του σα ^πτην βι αν

πτο η θει σα του πα τρος ^Δω Νυ υμ φη α κη

ρα τε Χρι στου ^πεν τοις ο ρε σιν ηυ λι ι

ζου εν οις δι ω κων ευ ρι σκει και εκτει νει σε

π
9

δο ο ζα τω δε δω κο τισοι ι σχυν ^Δδο ο

ζα τω σε ε στε φα νωσαντι ^Δδο ζα τω ε

νερ γουν τι δι α σου πα σιν ι α α μα α

τα α α α α α α ^Π

π
9

Εισοδικόν.

Ἦχος Δι̇

^πχ̇ ^M Δε ^Γ ευ ^Δ τε ^Γ προ ^Δ σκυ ^Γ νη ^Δ σω ^Γ μεν ^Δ και ^Γ προ
^B σπε ^M εσωω ^Γ με ^Δ εν ^Γ Χριστωω ^Δ ω ^Γ ω ^Δ ω ^Γ ω ^Δ ω
^Γ σον ^B η ^Γ μα ^Δ ας ^Γ Υι ^Δ ε ^Γ Θε ^Δ ου ^Γ ο ^B εν ^Δ α ^Γ γι ^Δ οis
^M θ̇ αυ ^Δ μα ^Γ στος ^Δ ψα ^Γ λλον ^Δ τας ^Γ σοi ^Δ αλ ^Γ λη ^Δ λου ^Γ ου
^Δ ι ^Δ α

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α΄. Τοῦ λίθου σφαιρισθέντος.

^Π
^π
⁹
 Του Κυ ρι ου τοις νομοις και τοις θει οις
 δι δαγ μα σι ^Δπει θο με νη Μαρ κε ελ λα και
 α α με εμ πτωσ φυ λατ του σα ^π
⁹
 την βι αν
 πτο η θει σα του πα τρος ^Δω Νυ υμ φη α κη
 ρα τε Χρι στου ^π
⁹
 εν τοις ο ρε σιν ηυ λι ι
 ζου εν οις δι ω κων ευ ρι σκει και ε κτει νει σε
^π
⁹
 δο ο ζα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν ^Δδο ο
 ζα τω σε ε στε φα νω σαν τι ^Δδο ζα τω ε
^Π
 νερ γουν τι δι α σου πα σιν ι α α μα α
^Π
 τα

π
9

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α΄. Τοῦ λίθου σφαισθέντος.

^Π
^χ
^π
^ρ
Γης α γνει ας το ρο δον και της Χι ου
το βλα στη μα ^Δ**Δ**την α γι αν Μαρ κε ελ λαν
εν ω ω δαι αις ευ φη μη σω μεν ^π**ρ**τμη θει σα γαρ
χει ρι τη πα τρι κη ^Δ**Δ**ως φυ λα ζ εν το λων
των του Χρι στου ^π**ρ**ρω σιν νε μει και κιν
δυ υ νων α πα λ λα γην τοις προς αυ την
κραυ γα ζου σι ^π**ρ**δο ο ζα τω δε δω κο τι σοι
ι σχυν ^Δ**Δ**δο ο ζα τω σε ε θ αυ μα στω σαν
τι ^Δ**Δ**δο ζα τω ε νε ρ γουν τι δι α σου
^Π ^Π
^π
^ρ
πασινι α αμα α τα

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος α΄. Χορός Ἀγγελικὸς

Μαρία ἡ σεμνή, τετρωμένη τῷ πόθῳ,
Χριστοῦ τοῦ ἑαυτῆς, οὐρανίου Νυμφίου, τὰ
μύρα ἐκόμισε, πρὸς τὸ μνήμα τὸ ἅγιον· ἧς τὴν
πάντιμον, χεῖρα πλουτοῦντες ἡμεῖς δέ,
ἀσπαζόμεθα, ταύτην σὺν πόθῳ τὴν χάριν, αὐτῆς
ἀρυόμενοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

^Ϟ Ηχος ^Δ Δι ^Ϟ ^Δ Προ στα σι α των Χρι στι α
^Γ ^Δ ^Β νων α κα ται αι σχυν τε ^Δ με σι τει α προς
^Ϟ τον ποι η την α με τα θε τε ⁶ μη πα ρι δης ^Δ α
^Δ ⁺ μαρ τω λων δε η σε ων φω νας ^Δ αλ λα προ
^Δ ⁺ φθα σον ως α γα θη εις την βο η θει
^Ν ^Β ⁺ αν η μων των πι στως κραυ γα ζον των σοι ⁶
^Π ^Ν ⁺ τα χυ νον εις πρε σβει αν και σπευ σον εις
^Δ ⁺ ι κε σι αν ^Δ η προ στα τευ ου σα
^Γ ^Β ^Ν ^Γ ^Λ ^Γ α α ει ^ζ Θε ο το κε των τι μων των σε
^Γ ^Δ ⁺ ε ε ^Δ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ

Προκείμενον. ᾠχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. 3:23-29; 4:1-5

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκλεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε

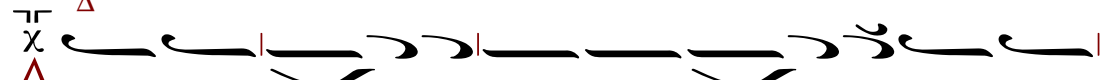
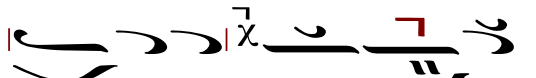

ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἤλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα. (γ') ᾠχος δ'.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

ᾠχος δ' Δι

^Δ
^χ
^Δ Ἄ λ λη λου ι α Ἀ λ λη λου ι α Ἀ λ λη
^χ
 λου ου ι α α α

Εἰς Μνημόσυνον.

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἄρχοντας Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἦχος Ἁ Πα

Ἑκτασις. ρ - π' / χ - ρ

^Μ
^Π
^Π
^Μ ^Π

^χ ^π ^ρ ^μ ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε

^ε ^ε

^Π
^Π ^Π

^π ^ρ ^μ ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε

^ε ^ε

^Π ^Π

^ε ^ε

^ε ^ε

^υ ^υ ^υ ^ο ^ο ^ο ^ο ^ο ^ο ^ο ^ο ^ο ^ο ^ο ^ο ^ο ^ο ^ο ^ο ^ο ^ο ^ο

ω ω ω ω ω ω π ω ω ω ω ω ω

M ω ω ω ω ω α ω ω ω ω ω ω

M Δ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

M Z π ω ν ι ι ι ι ι α ι ω ω ω ω ω ω

M Z ω ν ι ι ι ο ο ν ε ε ε ε ε ε ε ε

Δ K ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Δ M ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Δ M K ε ε ε ε ε ε ε σ τ α ι ο δι ι ι ι και

M Π αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

M ου ι ι ι α α α α α α α α

α

π

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

ᾠχος Δι

^χ
^Δ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ε
 λαβομεν Πνευμα επουραανιον ευρο
 μεν πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι
 αδα προσκυνοου ουντες αυτη γαρ
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

ᾠχος Δι

^χ
^Δ Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀφῆσιν
 ἀμαρτιων και εἰς ζωην την αι
 ωνιον

Πληρω θη τω το στομα ημων
αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δί

Ἄ α μην Εἶ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)
Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα.

 Τὸν Δε σπο την και Αρχι ε ε ρε
 α η μων Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ
 λα ε τη Δε σπο τα εις πολ λα
 ε τη Δε σπο τα ει ει εις πο ολ λα ε τη
 Δε ε σπο τα α α

Τὸν Εὐλογοῦντα.

 Τὸν ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.